

OBSAH

Redakcia

Teraz je čas radosti a pokoja.

Str.1

Formačný projekt

Žehnajúce objatie.

Str.2

Odovzdaj, dôveruj a usmievaj sa!

List hlavného predstaveného Don Ángel Fernández Artime.

Str.5

Formácia aspirantov ADMA

4. Zaväzujeme sa...

Str.6

Rodinné správy

- ADMA na Sicílii.

Str.8

- San Benigno Canavese.

REDAKCIA

TERAZ JE ČAS RADOSTI A POKOJA

Drahí milovaní,

vo svetle Kristovho zmŕtvychvstania nech sa k vám všetkým dostane pranie pokoja a nádeje, ktoré prináša veľkonočné obdobie a tiež blahoprianie k výročiu založenia ADMA - 18. apríla 2023 a k začiatku mesiaca máj zasväteného Panne Márii, ktorej sviatok budeme čoskoro sláviť pod nám drahým menom Pomocnica kresťanov.

Medzi týmito tromi okamihmi existuje veľmi silné prepojenie, ktoré liturgický kalendár v roku 2023 ešte viac zdôrazňuje. Dátum založenia združenia ADMA je časovo umiestnený medzi Veľkú noc a sviatok Márie Pomocnice kresťanov. Takmer akoby nám chcel pripomenúť, že naša identita zahŕňa práve dva piliere, dvoch vzkriesených - Ježiša a Máriu.

Naša radosť ako kresťanov, radosť detí dona Bosca a členov združenia ADMA môže byť zakorenená len vo Veľkej noci, ktorú sme práve prežili a z ktorej čerpáme silu. Je naozaj pravda, že **“radosť je obrovským tajomstvom kresťana”** (Chesterton). Plná, hlboká radosť, ktorú nič nemôže oslabiť, pretože má svoj základ v Ježišovi, ktorý zvíťazil nad smrťou. Ako hovorí prorok:

“Toto hovorí Pán, Boh: Hľa, ja pootváram vaše hroby, vyvediem vás z hrobov, ľud môj a vovediem vás do izraelskej krajiny. I budete vedieť, že ja som Pán, keď vám pootváram hroby a povyvádzam vás z hrobov, ľud môj. Vložím do vás svojho ducha, že ožijete,

a dám vám odpočinúť na vlastnej pôde. A budete vedieť, že ja, Pán som to riekol a splnil," hovorí Pán. (Ez. 37, 12-14)

„Ustavične sa radujte v Pánovi! Opakujem: Radujte sa! Vaša miernosť nech je známa všetkým ľuďom. Pán je blízko. O nič nebuďte ustarostení. Ale vo všetkom modlitbou, prosbou a so vzdávaním vďaka prednášajte svoje žiadosti Bohu. A Boží pokoj, ktorý prevyšuje každú chápacosť, uchráni vaše srdcia a vaše mysle v Kristovi Ježišovi.“ (Flp. 4, 4-7).

Kým na jednej strane čerpáme silu z Veľkej noci, na druhej strane hľadáme na Máriu, aby sme sa od nej naučili **“postave radosti”** a velebili Pána, lebo **“veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný”** (Lk. 1, 49). V Márii znovu objavujeme, že Pán urobil veľké veci aj v našom živote, od Márie sa učíme vážiť si pravú radosť, s Máriou sa vyhýbame smútku a sklúčenosti, uchováваме si v srdci udalosti života, dokonca aj

ťažkosti, dôverujeme a dúfame. Prostredníctvom Márie a jej príhovoru napokon prinášame svoje prosby a úpenlivé modlitby Ježišovi, lebo vieme, že od neho dostaneme útechu a nebudeme sklamaní.

Pozvaním na tento čas je teda neustála modlitba, aby sa do sveta vrátil pokoj a aby Pán dal útechu tým, ktorí trpia bolesťami vojny.

„A preto, Matka ľudí a národov, ty, ktorá poznáš všetky ich utrpenia a nádeje, ty, ktorá materinsky cítiš všetky boje medzi dobrom a zlom, medzi svetlom a tmou, ktoré otriasajú súčasným svetom, prijmi naše volanie, ktoré pohnutí Duchom Svätým adresujeme priamo tvojmu Srdcu: prijmi s láskou Matky a služobnice Pána tento náš ľudský svet, ktorý ti zverujeme a zasväcujeme, plní starosti o pozemský a večný osud ľudí a národov. Osobitným spôsobom ti zverujeme a zasväcujeme tých ľudí a tie národy, ktorí toto zverenie a zasvätenie osobitne potrebujú.“ Pod tvoju ochranu sa utiekame, svätá Božia Rodička, neodvracaj zrak od našich prosieb, pomôž nám v núdzi a z každého nebezpečenstva nás vysloboď, **ty Panna slávna a požehnaná. Amen!”** (Akt zverenia Ján Pavol II. - Fatima 13. mája 1982).

Renato Valera,
Prezident ADMA Valdocco.

Alejandro Guevara,
Duchvný animátor ADMA Valdocco.

FORMAČNÝ PROJEKT

ŽEHNAJÚCE OBJATIE

“Každý deň musíme znovu pokračovať na ceste nášho rastu a keď o tom tak premýšľame, neprekvapí nás skutočnosť, že v sebe objavíme naše biedy. Nič nie je tak hotové, že by už nebolo potrebné nič robiť: je dôležité začínať znovu a znovu s dobrým úmyslom.”
Svätý František Saleský.

Božie milosrdenstvo

“Milosrdenstvo je prvou Božou vlastnosťou. Je to meno Božie. Neexistujú situácie, z ktorých by sme nemohli uniknúť, nie sme odsúdení na to, aby sme uviazli v hriechu”.

Takto sa pápež František prihovril všetkým ľuďom na tejto planéte pri príležitosti vyhlásenia Roku milosrdenstva. Ježiš hovoril o Otcovom milosrdenstve v podobenstvách, osobitným spôsobom v podobenstve **milosrdného Otca** (= márnotravného syna) (Lk. 15, 11-32), ale predovšetkým žil milosrdenstvo jednoducho preto, že on je milosrdenstvom Otca slovom i skutkom a Mária je bránou milosrdenstva, pretože skrze ňu vstúpilo do sveta Božie milosrdenstvo. V osobe Ježiša sa zjavila milosrdná láska Otca, aby sa dostala ku každému človeku v jeho hriechoch, ranách a slabostiach. Božie milosrdenstvo je úplne

nezištné. Je to hojný zdroj nehy, veľkodušnosti a bezpodmienečnej lásky. Nemusíme si ho kupovať, ani si ho zaslúžiť: je nám dané nezištné a zadarmo.

V latinskom jazyku sa termín **“milosrdenstvo”** skladá z dvoch slov: **“bieda”** a **“srdce”**. Je to Božie srdce, ktoré prichádza v ústrety každej ľudskej biede. Rany hriechu, zlo, ktoré prebýva v nás a živí sa naším smútkom a malomyselnosťou: do všetkých týchto rán vstupuje Boh so svojim milosrdenstvom. Božie milosrdenstvo tu nadobúda formu objatia, objatia milosrdného Otca.

Rembrandt vo svojom slávnom obraze poukázal práve na toto objatie. Otca vyobrazil ako starého poloslepeho muža, s fúzmi a bradou, s dlhou tunikou vyšivanou zlatom a s tmavočerveným plášťom. Je zjednotený so synom a syn je zjednotený s ním. Nemožno ich oddeliť: syn sa opiera o otca a otec podporuje syna. So svojimi zatvorenými očami vrhá svetlo na všetky postavy. Svojimi natiahnutými rukami a objímajúcimi rukami si podmaní všetkých svojou láskou. Svojím pokročilým životom vdychuje nový život tým, ktorí sa chystajú zomrieť hladom. Všetko začína od neho a všetko sa s ním zblízuje. Svetlo jeho tváre osvetľuje tváre ostatných postáv. Toto svetlo sa stáva živým a žiariacim najmä v jeho rukách, tie sú zdrojom svetla a tepla. Celé telo kľáčiaceho syna, ale najmä jeho hrud', sídlo srdca je ožiarené a preniknuté svetlom. Sú to ohnivé ruky, ktoré spaľujú všetko zlo a vdychujú nový život. Sú to ruky, ktoré sa dotýkajú a uzdravujú, dávajú nádej, dôveru, útechu. Ľavá ruka je silná a svalnatá. Je to ruka, ktorá drží a podopiera. Má typické črty mužskej ruky. Pravá ruka je na druhej strane mäkká a veľmi

jemná. Jemne sa dotýka ramena. Netlačí, ale skôr hladí, chráni, utešuje, upokojuje. Je to ruka matky. Dve rôzne ruky pre jednu lásku: je to otcovská aj materinská láska. Všetko v otcovi hovorí o láske: pohrúžená tvár, rúcho, ktoré chráni, telo, ktoré prijíma, ruky, ktoré objímajú a žehnajú. Jeho telo sa stáva prívetivým lonom a jeho ruky držia a hladia jej znovu nájdeného syna. Jeho láskou je prijatie, odpustenie, slzy, neha, dar, zdieľanie, požehnanie, želanie, radosť, oslava, život, dedičstvo.

“Podmienky” pre prístup k Božiemu milosrdenstvu

Ak je pravda, že milosrdenstvo je nezištné, je tiež pravda, že na jeho prijatie je potrebné ako márnотratný syn, vrátiť sa do Otcovho domu. Môžeme poukázať na 4 podmienky, ktoré sú nutné, aby nás otvorili jeho požehnaniam a milosrdnému objatiu: 1) *Dôvera*, 2) *Pokora*, 3) *Vďačnosť*, 4) *Odpustenie bratom a sestrám*.

1) Dôvera

Povedali sme, že Božie milosrdenstvo je najväčším tajomstvom a najkrajším pokladom, ktorý nám dáva naša viera. Nie je pre nás vždy ľahké prijať ho: vidíme to v evanjeliu i v našom živote. Niekedy je pre nás ťažké prijať Božie milosrdenstvo, pretože máme veľmi malú dôveru v Pánovo odpustenie a nie vždy ho plne prijímame. Boh nám odpúšťa, ale my nemôžeme odpustiť sami sebe. Terezka Ježišova povedala, že to, čo najviac zraňuje Božie srdce nie sú naše hriechy, ale náš nedostatok dôvery v jeho lásku. Čím väčšia je naša dôvera, tým väčšie milosrdenstvo nám bude dané a tým viac sa budeme páčiť Bohu.

2) Pokora a chudoba ducha

Niekedy dôvodom, prečo je pre nás ťažké plne prijať milosrdenstvo, je pýcha: neviem prijať, že som človek, ktorý padol. Chcel som byť dokonalým, neomylným človekom. Namiesto toho som urobil chyby a neviem akceptovať, že som na vine. V konečnom dôsledku by sme sa chceli zachrániť vlastnými silami, na základe našich dobrých skutkov a vlastností. Je pre nás ťažké prijať chudobu srdca, ktoré nemá nič.

Niekedy je pre nás ťažké prijať Božie milosrdenstvo pre seba a pre druhých. Toto je postoj staršieho brata (*“Už toľko rokov ti slúžim a nikdy som neprestúpil tvoj príkaz, a mne si nikdy nedal ani kozliatko”*) postoj

farizejov, ktorým Ježiš rozpráva podobenstvo. Uspokojujú svoj zmysel pre spravodlivosť a sú spokojní so svojimi skutkami. Myslia si, že majú nárok na Božie požehnanie, a keď toto požehnanie dostane hriešnik, vidia to ako nespravodlivosť.

Toto sú nároky ľudskej pýchy, ktorá trvá na svojich právach. Nevie prijať skutočnosť, že Boh je taký štedrý k chudobným a hriešnikom. Ale je pre nás lepšie to prijať, pretože aj v našom živote sa nájde vždy čas, keď sme aj my chudobní a hriešni.

3) Vďačnosť

Existuje tretia dôležitá podmienka: vďačnosť. Ježiš v evanjeliu povedal: *“Lebo kto má, tomu sa pridá a bude mať hojne. Ale kto nemá, tomu sa vezme aj to, čo má.”* (Mt. 13, 12). Frázu môžeme pochopiť týmto spôsobom: ten, kto vie, že dostal dary od Boha a ďakuje, dostane viac.

V duchovnom živote je malé tajomstvo: čím viac srdce ďakuje, tým viac Boh dáva, aj keď život nie je dokonalý a nemáme všetko, čo potrebujeme. Čím viac ďakujeme Bohu, tým viac sú naše srdcia otvorené a ochotné prijať jeho milosrdenstvo.

4) Odpustenie

Štvrtá podmienka prijatia Božieho milosrdenstva je v evanjeliu veľmi jasná: ak neodpustíme, Boh nebude môcť odpustiť nám. Niekedy to, čo nám bráni prijať Božie milosrdenstvo, je nedostatok milosrdenstva, tvrdosť srdca a nedostatok dobroty voči druhým. *«Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo»* (Mt. 5, 7). Čím milosrdnejší budem k svojim bratom a sestram, tým milosrdnejší bude Boh ku mne.

Keď si uvedomíme, že je pre nás príliš ťažké povedať: *“Odpúšťam ti”*, musíme sa obrátiť na Otca, pretože iba Boh môže skutočne odpustiť. Aby sme odpustili, musíme prejsť Otcovým srdcom. Toto je zdroj odpustenia. Nie je vo mne: je to Božie srdce a tam musím ísť hľadať odpustenie.

Sviatosť zmierenia a opakovanie tých istých hriechov

V kresťanskom živote existuje utrpenie, ktoré nepochádza ani z vonkajších situácií, ani z neba: uvedomenie si, že zlo pochádza z nášho vnútra a vzdaluje nás od Boha. Napriek nášmu úsiliu a

úmyslom sa vždy vraciame k niektorým hriechom: zdá sa, že je to takmer akási špecializácia na to, aby sme vždy spáchali jeden alebo dva konkrétne.

Zaiste, mnohé hriechy, ktoré sme kedysi vyznali, už nerobíme alebo sa kedy-tedy vracajú v istých dobre lokalizovaných obdobiach života. Iné pravdepodobne vždy zostanú, napriek svojmu veku a situácii: sú to hriechy, ktoré sú našou súčasťou a ktoré nám okamžite prídu na myseľ, keď sa pozrieme do svojho dovnútra: môžeme ich nazvať “mojím” hriechom alebo mojím “dedičným hriechom”. Každý z nás má svoj vlastný “dedičný hriech”, ktorý mu vždy hovorí: “ty vlastne nemiluješ Boha”, a to nám spôsobuje utrpenie viac ako všetko ostatné. Pri mnohých hriechoch úprimne povedané ani necítíme bolesť, tie “naše” nás naopak odrádzajú, a takmer akoby celý náš vzťah s Bohom bol v dobrom (keď ho nespáchame) alebo zlom (keď doň upadneme) závislý na ňom. Aj táto situácia je pre nás výzvou kontemplovať trpezlivosť Ježiša, ktorý má veľa, veľmi veľa trpezlivosti s nami.

Poznať a **presne pomenovať svoj hriech je znakom** kresťanskej zrelosti: tí, ktorí žijú vlašnú vieru, nechápu, čo znamená trpieť za spáchané hriechy, ktoré sú jednoducho slabosťami, ktoré každý koná, pretože **sme ľudia**. Keď hovoríme o ľútosti nad hriechom, máme na mysli stav mysle uvedomelého kresťana, ktorý nie je utláčaný pocitmi viny, ale je schopný vidieť vo svetle Božieho slova vzdialenosť, ktorá ho delí od svätosti. Vo chvíli, keď sa zverím milosti a zrieknem sa toho, aby som bol dobrý, dobrý pred Bohom, a tak začnem trpieť: avšak táto bolesť sa rodí z lásky ku Kristovi, nie zo sebalásky.

Môžeme potvrdiť jednoduchú pravdu: **môj hriech** (ktorý sa časom môže zmeniť na nerest) mi pravdepodobne bude robiť spoločnosť po celý život. Bojovať proti nemu priamo, bude vyžadovať čas. Toto nás môže prekvapiť, možno pohoršiť, ale všetci vieme, že je to tak. A vieme to, pretože tisíckrát sme sa pokúsili napraviť a tisíckrát sme znovu padli s extrémnou ľahkosťou!

Čo teda treba urobiť? **Premieňať** hriech na tú “slabosť”, ktorá vyzdvihuje Božie milosrdenstvo a Božiu moc (porov. 2 Kor. 12, 9). Tu je niekoľko trikov.

1) V prvom rade je potrebné zmieriť sa (nie uspokojiť sa) so svojim hriechom tým, že ho vyznáme s jednoduchosťou a bez hanby, vychovávajúc sa v

Formačný projekt

modlitbe, aby sme prosili Pána, aby ma oslobodil, ak to chce.

2) Ďalej je dobré **odhaliť ilúziu**, ktorá sa skrýva za hriechom a položiť si otázku: čo vlastne hľadám? Čo dúfam alebo si myslím, že spáchaním tohto hriechu dosiahnem?

3) A opäť: je zdravé z času na čas sa presvedčiť, že **omyl nás učí byť pokornejšími a odpúšťať druhým tak, ako Boh odpúšťa nám.**

4) A ešte: diabol nám neponúka príležitosti na zlo, pretože chce zlo v sebe. Jeho skutočným účelom je, aby sme sa zahanbili pred Bohom tým, že sa odvrátíme od jeho prítomnosti. Diabol je žalobca, ktorý sa zastaví pri dverách chrámu, aby vám povedal: *“Ako máte vy, ktorí to robíte, odvahu predstúpiť pred Pána? Nehanbíš sa?”* Tu je teda ďalší trik tvárou v tvár hriechu: zlo, ktoré číha vo mne, nikdy nemôže vziať možnosť obrátiť sa k Bohu. **Môžem byť hriešnik, ale nikdy nie ten, kto sa nechá premôcť hanbou.** Preto ako dobrí synovia dona Bosca pristupujeme k sviatosti zmierenia s takou dôverou a frekvenciou a nikdy **sa neunavíme pokorne prosiť Boha o odpustenie a tešiť sa z jeho nekonečného milosrdenstva.**

Na osobnú reflexiu

1) V ktorej zo štyroch “podmienok” (dôvera, pokora, vďačnosť, odpustenie) na prijatie Božieho milosrdenstva sa cítim najslabší? Prečo? Čo môžem urobiť, aby som rástol?

2) Existuje hriech, ktorý je pre mňa typický a z ktorého sa často vyznávam? Čo vlastne hľadám spáchaním tohto hriechu? Čo o mne hovorí, čo o mne prezrádza?

3) 3. Kedy sa cítim ako mladší syn v podobenstve? A kedy ako starší syn?

Úsilie mesiaca

Každý deň sa poďakujem za 3 krásne veci, ktoré deň priniesol.

ODOVZDAJ, DÔVERUJ A USMIEVAJ SA

LIST HLAVNÉHO PREDSTAVENÉHO DON ÁNGEL FERNÁNDEZ ARTIME

Ako sa uvádza v pravidlách združenia ADMA, Združenie Márie Pomocnice kresťanov je *“miestom posväcovania a saleziánskeho apoštolátu”*.

Don Bosco, inšpirovaný učením svätého Františka Saleského navrhol svätosť ako cieľ a výzvu pre všetkých a opakoval mladým:

“Čakám vás všetkých v raji!”

Je to cesta, ktorá si niekedy vyžaduje ísť proti prúdu, ale nesmieme sa nechať odradiť ťažkosťami, pretože život kresťanov nás robí šťastnými už na tejto zemi a otvára nám doširoka dvere večného života.

Hlavný predstavený nám pripomína, že je to predovšetkým cesta svätosti, ktorú treba žiť v rodine, hľadať dobro manželov a detí, prijímať ich takých akí sú, venovať čas dialógu, vedieť chápať a odpúšťať s láskou a úctou, bez sťažovania sa.

“Rodina, ktorá sa nevzdáva tvárou v tvár ťažkostiam a kde rodičia i deti žijú vieru v Boha a jeho Prozreteľnosť ako Svätá rodina z Nazareta, je veľkou oporou a plodným zdrojom pre Cirkev a spoločnosť.”

Zasvätené ženy a muži sú povolání vydávať svedectvo, aby sprístupnili cestu svätosti všetkým a navrhovať deťom nasledovanie Ježiša v bežnom živote, ktorý pozostáva zo štúdia, priateľstva a služby.

V saleziánskej rodine je veľa svätých, blahoslavených, ctihodných a Božích služobníkov mladších ako 29 rokov. Aj dnes sú medzi nimi mladí ľudia, ktorí sú oddaní ceste autentického kresťanského života, ktorá ich vedie k svätosti "vedľajších dverí", ako pripomína pápež František.

Združenie ADMA všetkým navrhuje dva veľké piliere saleziánskej spirituality, Eucharistiu a Máriu Pomocnicu kresťanov a dovoľáva sa príhovoru svätých, aby nás podporovali na ceste viery. Spomedzi členov združenia spomenieme

najmä blahoslavenú Alexandrínu Máriu da Costu, portugalskú mystičku, ktorá sa obetovala Pánovi, aby **"milovala, trpela a napravovala"**; blahoslavenú Teréziu Cejudo Redondo, manželku a matku, mučeníčku z roku 1936, ktorá prispela k založeniu ADMA v Pozoblancu (Španielsko); Božie služobníčky Rosetta Franzi Gheddo zo skupiny Nizza Monferrato (Taliansko) a Carmen Nebot Soldan zo skupiny La Palma del Condado (Španielsko).

Medzi nových svätých saleziánskej rodiny patrí aj Artemide Zatti, salezián a koadjútor, ktorého nedávno kanonizoval pápež František. Títo svätí sú podnetom pre posväcovanie členov ADMA, saleziánskej rodiny a celej Cirkvi.

Andrea a Maria Adele Damiani

FORMÁCIA AŠPIRANTOV ADMA

4. ZAVÄZUJEME SA...

Štvrtá kapitola cesty formácie, ktorú navrhla ADMA z Turína Valdocco, odkazuje na článok 4 pravidiel, ktorý sa zaoberá osobným záväzkom členov.

Kto vstupuje do združenia, prijíma výzvu žiť kresťanským životom podľa saleziánskej spirituality, rozhoduje sa ukotviť svoj vlastný život k Ježišovi v Eucharistii a k Márii Pomocnici kresťanov a touto voľbou sa zaväzuje vytvoriť si vlastný štýl života, ktorý bude vnášať do rodiny, do práce, do cirkevných, spoločenských a priateľských vzťahov. Je to štýl, ktorého cieľom je zjednotiť život a apoštolát, pričom prvým záväzkom každého je osobná účasť na liturgickom živote, modlitbe a sviatostiach, ktoré má vždy sprevádzať a udržiavať milosť. Najmä Eucharistia je privilegovaným momentom skutočného stretnutia so Zmŕtvychvstalým v Slove a Chlebe. Vo vzťahu lásky s Ježišom chápeme aj dôležitosť častého pristupovania k sviatosti zmierenia, aby sme zakúsili milosrdné objatie Otca, ktorý nám dáva uzdravenie z našich hriechov a silu začať odznova.

So záväzkom zúčastňovať sa na liturgickom živote úzko súvisí záväzok žiť a šíriť v duchu Dona Bosca úctu k Márii Pomocnici kresťanov,

neprekonateľnému vzoru zjednotenia s Ježišom a obdivuhodnej pomoci pre našu účasť na jeho živote milosti.

Privilégium žiť a šíriť ľudový rozmer úcty k Márii Pomocnici kresťanov, vytvárať ducha spoločenstva medzi všetkými skupinami roztrúsenými po celom svete a vyprosovať milosti pre všetkých ľudí, ktorí sa zverujú našim modlitbám sú praktiky ľudovej zbožnosti, ktoré sa každý spolupracovník zaväzuje obnovovať, posilňovať a žiť Ruženec, nověna v rámci prípravy na sviatok Márie Pomocnice, požehnanie Márie Pomocnice, púte do mariánskych svätých, procesie a spolupráca vo farskom živote.

Medzi rôznymi praktikami ľudovej zbožnosti má ruženec zásadný význam, ako nás o tom poučil svätý Ján Pavol II. v apoštolskom liste Rosarium Virginis Mariae:

«Ruženec Panny Márie vážnosťou jednotlivých častí zahrňa vo svojej celistvosti hĺbku celého evanjeliového posolstva a je akoby jeho súhrnom

[...]S ružencom vstupuje kresťanský ľud do Máriinej školy, aby sa tu dal voviesť do kontemplácie krásy Kristovej tváre a zakúšania hĺbky jeho lásky. [...] **Ruženec nás tajomným spôsobom stavia po boku Márie, ktorá sleduje Kristov ľudský rast v ich dome v Nazarete.** To jej umožňuje formovať nás všetkých s rovnakou starostlivosťou, až kým v nás Kristus nie je úplne stvárnený (porov. Gal. 4, 19). Toto Máriino poslanie je založené na Kristovom poslaní a je mu úplne podriadené, pričom „**vôbec neprekáža bezprostrednému spojeniu veriacich s Kristom, ba ho napomáha**“. Je to veľmi jasný princíp sformulovaný Druhým vatikánskym koncilom, ktorý som tak intenzívne prežíval počas môjho života a ktorý tvoril aj základ môjho biskupského motta: **Totus tuus**. Toto motto, ako je známe, je inšpirované učením sv. Ľudovíta Máriu Grigniona de Montfort, ktorý týmito slovami vysvetlil Máriinu úlohu v procese, v ktorom sa každý z nás pripodobňuje Kristovi: „**Celá naša dokonalosť spočíva v pripodobňovaní sa Kristovi, v zjednocovaní sa s ním a v zasväcovaní sa mu. Teda najdokonalejšia zbožnosť je bezpochyby tá, ktorá nás najdokonalejšie pripodobňuje Ježišovi Kristovi, zjednocuje s ním a zasväcuje jemu. A keďže Mária je zo všetkého stvorenia najviac pripodobnená Ježišovi Kristovi, znamená to, že spomedzi všetkých foriem zbožnosti najviac zasväcuje a pripodobňuje našu dušu Pánovi uctievanie Márie, jeho svätej matky, a že čím viac je srdce zasvätené jej, tým viac je zasvätené Ježišovi Kristovi**“. Nikde nevidno Ježišov život tak úzko prepojený s Máriiným životom ako v ruženci».

Členstvo v ADMA zaväzuje členov napodobňovať Máriu a pestovať vo vlastnej rodine kresťanské prostredie prijatia, pohostinnosti, načúvania, konkrétnej pomoci a veľkorysej dostupnosti. To je rodinný duch, ktorý chcel Don Bosco prežívať aj vo Valdoccu, v pedagogike vlastnej preventívneho systému.

Napodobňovanie Márie nás robí účastnými na jej materinskej starostlivosti o spásu ľudstva, najmä mladých a chudobných, vo farnostiach do ktorých patríme, ako konkrétny prejav spoločenstva s miestnou Cirkvou a prejav saleziánskej charizmy v prostredí, do ktorého sme vsadení. Apoštolský a výchovný záväzok sa stáva aj záväzkom povolania modliť sa za laické, rehoľné a duchovné povolania v Cirkvi a v saleziánskej rodine a podporovať ich.

Napokon sa každý spolupracovník zaväzuje žiť

spiritualitu každodenného života podľa príkladu Máriiných evanjeliových postojov:

- **Fiat - odovzdaj:** poslušnosť a disponibilita voči Božej vôli;
- **Stabat - dôveruj:** vernosť a vytrvalosť v hodine skúšky a kríža;
- **Magnificat – usmievaj sa:** vďačnosť za veľké veci, ktoré Boh koná v nás a medzi nami.

V tejto súvislosti poznamenávame, že motto **“Odovzdaj, dôveruj a usmievaj sa!”** je aj názvom listu hlavného rektora dona Angela Fernandez Artimeho pri príležitosti 150. výročia založenia ADMA, v ktorom zdôrazňuje, že záväzok členov spočíva práve v nasledovaní cesty svätosti v každodennom živote:

«“Tento **“itinerár posväcovania a saleziánskeho apoštolátu”**,[...]je ľahko nasledovateľný a orientovaný na nekonečné šťastie. František Saleský a don Bosco predstavili svätosť nie ako cestu vyhradenú pre privilegovaných, ale vždy ako výzvu pre každého, nech už žije kdekoľvek, v akomkoľvek životnom stave [...] Predovšetkým je to cesta svätosti, ktorú treba žiť v rodine, vydávať o nej pozitívne svedectvo, najmä prostredníctvom vytrvalosti v láske medzi manželmi, medzi rodičmi a deťmi, medzi bratmi a sestrami, medzi mladými a starými. [...] Na tomto povolaní k svätosti je najfascinujúcejšie to, že nejde o to, aby sme robili zvláštne, nezvyčajné veci, ale o to, aby sme vážne dovolili Duchu Svätému pôsobiť v srdci, v hĺbke toho, čo sme a čo cítime, pokračovali v štúdiu, práci, vzťahoch, priateľstvách, bohoslužbách, letných táboroch, speve... vo všetkom».

Gian Luca a Mariangela Spesso

Sladkosť, vernosť a vďakyvdanie.

RODINNÉ SPRÁVY

Adma na Sicílii

V nedeľu 5. marca sa skupiny združenia ADMA Arenella Palermo, Capaci, Alcamo a Marsala stretli v kostole Svätého Michala Archanjela v Palerme, na dni spirituality v rámci prípravy na Veľkú noc. Prostredníctvom modlitby, meditácie a účasti na eucharistickej adorácii don Angelo Tomasello, farár hostiteľskej farnosti zdôraznil Božie milosrdenstvo.

Prostredníctvom proroka Jonáša zdôraznil ľudské slabosti a vrhol svetlo na nekonečné Božie milosrdenstvo, ktoré je pre všetkých ľudí bezpečným prístavom, je pravou útechou.

Bol to deň plný milosti! Všetkých členov hlboko dojali slová kňaza, ktorý majstrovsky viedol meditáciu.

San Benigno Canavese

V sobotu 25.2. 2023 v San Benigno Canavese srdečne prijali malú delegáciu Materského strediska ADMA, ktorá už nejaký čas pokračuje vo svojej ceste modlitby a zverenia sa Márii Pomocnici kresťanov.

Popoludnie plné výmeny skúseností a zážitkov sme ukončili spoločnou modlitbou svätého ruženca a svätou omšou v starobyľom opátstve Fruttuaria, ktorú koncebrovali opát páter Mario a páter Alejandro Guevara, duchovný animátor Admy.

PROSÍME VŠETKÝCH, ABY NÁM ZASLALI ČLÁNOK, FOTO ZO STRETNUTIA FORMÁCIE, PRIPOMIENKY 24. MÁRIJ POMOCI KRESŤANOV, VYKONÁVANEJ DOBROVOLNÍCKU ČINNOSŤ. Článok (formát .doc, max. 1200 znakov bez medzier) a maximálne 2 fotografie (digitálny formát .jpg a šírka najmenej 1000 px) s názvom a/alebo stručným popisom je potrebné zaslať na adresu adma@admadonbosco.org. V predmete e-mailu „Rodinné udalosti“ a v texte je potrebné uviesť údaje o autorovi (meno, priezvisko, miesto výstrelu, príslušnosť Adma, mesto, krajina). Odoslaním automaticky oprávňujete Adma na spracovanie, publikovanie, aj čiastočné, a zverejnenie článku a fotografií v akejkoľvek forme. Obrázky môžu byť podľa uváženia redakcie zverejnené na webovej stránke www.admadonbosco.org, a/alebo na iných webových stránkach Adma spolu s popisom.